

Ang Aklat ni Joel at ang Laodiceang Iglesia Adventista ng Ikapitong Araw - Bilang Labindalawa

Jeff Pippenger
2025-12-17

Bilang Labindalawa

Ang aking hangarin ay ilahad ang patotoong propetiko ni Joel sa paraang makikilala ang patotoo ni Joel sa mga sinabi at ginawa ni Pedro sa Pentecostes. Tiyak ako na malinaw ang Bibliya tungkol sa mga ginawa at sinabi ni Pedro sa Pentecostes, subalit pinagsisikapan kong maunawaan kung ano ang kinakatawan ni Pedro nang propetiko sa kasaysayan ng huling ulan, noong inilagay niya ang mensahe ng Pentecostes sa balangkas ng katuparan ng aklat ni Joel.

Si Pedro ay isang sagisag ng nalabing bayan ng Diyos, at hindi lamang siya inilalarawan sa Pentekostes, kundi maging sa Cesarea Filipos sa Mateo 16. Ang Cesarea Filipos ay matatagpuan sa mga talata labintatlo hanggang labinlima ng Daniel labing-isa, tatlong talatang naglalahad ng isang labanan na unang natupad sa panahong makasaysayan nang ang Cesarea Filipos ay tinatawag pang Panium. Ang mga talata labintatlo hanggang labinlima ay nauuna sa talatang labing-anim, na tumutukoy sa batas ng Linggo sa Estados Unidos. Ang talatang sampu ay tumutukoy sa pagbagsak ng Unyong Sobyet noong 1989. Ang mga talata sampu hanggang labing-anim ng Daniel labing-isa ay kumakatawan sa panahong mula 1989 hanggang sa batas ng Linggo, at ang panahong iyon ang “nakatagong kasaysayan” ng talata apatnapu ng kaparehong kabanata.

Ang Lihim na Kasaysayan sa **BOLDFACE**

isang libo't pitong daan at siyamnapu't walo

At sa panahon ng kawakasan ay sasalakay sa kaniya ang hari sa Timugan:

isang libo siyam na raan at walumpu't siyam

Ngunit ang kaniyang mga anak na lalaki ay mauudyukan, at magtitipon ng napakalaking hukbo; at ang hari sa hilaga ay darating laban sa kaniya na gaya ng ipoipo, na may mga karwahe, at mga mangangabayo, at maraming sasakyang-dagat; at siya'y papasok sa mga lupain, at aapaw at daraan. At walang pagsalang may darating, at aapaw, at daraan; pagkatapos ay babalik siya, at mapupukaw, hanggang sa kaniyang kuta.

2014 ang Labanan sa Raphia

At ang hari sa timugan ay mapupukaw sa matinding puot, at lalabas at makikipaglaban sa kaniya, sa makatuwid, sa hari sa hilagaan; at ang hari sa hilagaan ay magpapakilos ng napakalaking karamihan; ngunit ang karamihang yaon ay ibibigay sa kamay ng hari sa timugan. At nang mapasakaniya ang karamihan, magmamataas ang kaniyang puso; at

kaniyang ibabagsak ang maraming sampu-sampung libo; ngunit hindi siya lalakas dahil dito.

Ang Labanan sa Panium (Caesarea Filipi)

Sapagkat ang hari sa hilagaan ay babalik, at maglalabas ng hukbong higit kaysa sa una, at walang pagsalang darating pagkaraan ng ilang taon na may malaking hukbo at maraming kayamanan.

At sa mga panahong yaon ay marami ang magsisitindig laban sa hari sa dakong timog; gayon din naman, ang mga mandarambong ng iyong bayan ay magpapakataas upang itatag ang pangitain; ngunit sila’y mabubuwal.

Kaya’t darating ang hari ng hilaga, at maglalagay ng buntong pangkubkob, at sasakupin ang mga bayang lubhang nakukutaan; at ang mga hukbo ng timog ay hindi makatatayo, ni ang kaniyang piling bayan; ni magkakaroon man ng anumang lakas upang makapanlaban.

Ang batas ng Linggo sa Estados Unidos ng Amerika

Ngunit ang darating laban sa kaniya ay gagawa ayon sa kaniyang sariling kalooban, at "walang tatayo" sa harap niya: at "siya’y tatayo" sa maluwalathing lupain, na sa pamamagitan ng kaniyang kamay ay malilipol. Papasok din siya sa maluwalathing lupain, at maraming bansa ang mabubuwal: ngunit ang mga ito ay makatatakas mula sa kaniyang kamay, maging ang Edom, at Moab, at ang pangulo ng mga anak ni Ammon. Iuunat din niya ang kaniyang kamay sa mga bansa: at ang lupain ng Ehipto ay hindi makatatakas. Daniel 11:40, 10-16, 41, 42.

Kapag si Pedro ay propetikong nasa Caesarea Philippi (Panium), at ang Pentecostes ay ang panahon ng huling ulan, na sa gayon ay inilalagay siya sa “nakatagong kasaysayan” ng talatang apatnapu. Nilalayan kong talakayin ang kasalukuyang Digmaan sa Ukrayna na kinakatawan sa talatang labing-isa ng kabanatang labing-isa at ang darating na digmaan sa Panium sa mga talatang labintatlo hanggang labinlima na humahantong sa Ikatlong Digmaang Pandaigdig, na siyang mga panlabas na pangyayari sa pagitan ng 1989 at ng batas ng Linggo, ngunit sa kasalukuyan ay tinutukoy natin ang kasaysayan ng ikatlong anghel mula Ika-22 ng Oktubre, 1844 hanggang sa pagkakatatag ng isang ligal na iglesia noong 1863.

Ipinakikita ng linya ang pagdating ng ikatlong anghel noong 9/11 (1844) hanggang sa batas ng Linggo (1863). Ang Proklamasyon ng Emansipasyon, na naghayag ng kalayaan, ay naging tipo ng batas ng Linggo; kaya, itinipo nito ang batas ng Linggo bilang kalagayang kung saan inaalis ang kalayaan. Ang kalayaang ipinahayag ng unang pangulong Republikano ay tumitipo sa kalayaang inaalis ng huling pangulong Republikano—na ayon sa propesiya ay nakatakandang maging isang diktador sa batas ng Linggo.

Kapag itinakwil ng ating bansa ang mga simulain ng pamahalaan nito hanggang sa magpatibay ng isang batas sa Linggo, ang Protestantismo, sa pagkilos na ito, ay makikipagsanib-kamay sa papado; at ito’y walang iba kundi ang pagbibigay-buhay sa tiranyang matagal nang sabik na nagmamatyag sa pagkakataong muling makabalik sa aktibong despotismo. Testimonies, tomo 5, 711.

Ang 742 BK ang kasaysayang Alpha na nagpasimula sa mga hulang ukol sa panahon sa Isaias 7:8, na umabot sa kaganapang Omega noong 1863. Noong 742, si Ahaz, hari ng timugang kaharian ng Juda, ay pumasok sa isang digmaang sibil laban sa sampung hilagang lipi na bumubuo sa hilagang kaharian. Ang kasaysayan noong 742 BK ay inilarawan sa Juda, ang literal na maluwalhating lupain ng Kasulatan, na tinitirhan ng mga literal na Hudyo at sa sipi ay kinakatawan ng masama at hangal na haring Ahaz—kaya't naging tipo ng kasaysayang Omega ng 1863. Ang kasaysayang Omega ng 1863 ay natupad sa loob ng panahong naghahari ang Estados Unidos bilang hayop ng lupa, ang ikaanim na kaharian ng hula sa Bibliya. Ang Estados Unidos ang espirituwal na maluwalhating lupain, na binubuo ng Protestanteng Kristiyanidad na ayon sa Bibliya ay mga espirituwal na Hudyo. Ang Digmaang Sibil sa pagitan ng hilaga at timog noong 742 BK sa kasaysayang Alpha ay naglarawan sa Digmaang Sibil sa pagitan ng hilaga at timog sa kasaysayang Omega ng 1863. Magkatuwang, inilalarawan ng dalawang saksi na iyon ang panlabas na kasaysayang humahantong sa batas ng Linggo, kung saan ang espirituwal na maluwalhating lupain ay muling mahahati sa dalawang uri.

Noong 742 BC, ang kapangyarihang hilaga ay kumatawan sa isang alyansa sa pagitan ng sampung hilagang lipi ng Israel at ng Siria, kaya't tumatayong sagisag ng isang alyansa sa isang panlabas na kapangyarihan, na natupad nang ibinigay ang suporta ng Papadong pabor sa pagkaalipin sa mga estadong timog na pabor sa pagkaalipin sa Digmaang Sibil. Ang panlabas na kaalyado ng Siria noong 742 BC, at ang panlabas na kaalyado ng Papado sa Digmaang Sibil, ay tumutukoy sa alyansa ng mga globalista sa buong daigdig at ng mga Demokratang globalista sa kanilang pakikidigma laban sa MAGA-ismo, isang pakikidigmang nagsimula noong 2015 nang tumindig ang ikaapat at pinakamayamang pangulo, at sa gayon ay pinukaw ang buong kaharian ng Grecia, ayon sa Daniel labing-isa, talata dalawa. Ang pagpukaw na iyon ay tumutukoy sa paggising ng mga Hentil sa aklat ni Joel. Ang "Grecia" at "heathen" ay mga sagisag ng kapangyarihan ng dragon na umaakay sa sanlibutan tungo sa Armageddon, kaalyado ng halimaw at ng bulaang propeta.

Noong 2015, ang mga Hentil ay napukaw sa makahulung panawagan tungo sa libis ni Jehosophat ayon kay Joel, na tinawag din niyang libis ng paghuhukom. Noong 2015, ipinahayag ni Donald Trump ang kaniyang kandidatura sa pagkapangulo, na sa gayon ay pinukaw ang imperyong globalista na kinakatawan bilang Grecia at sinimulan ng mga Hentil ang kanilang pagmartsa tungo sa Armagedon, at ito ay makalipas lamang ang isang taon mula sa pagsisimula ng Digmaang Ukranyano, bilang katuparan ng talatang labing-isa ng Daniel labing-isa.

Ang mga digmaang sibil noong 742 BK at 1863 ay tumutukoy sa kasaysayan ng batas ng Linggo, na siyang nagmamarka sa wakas ng ikaanim na kaharian ng propesiya ng Biblia. Ang ikaanim na kahariang iyon ay nagsimula sa Digmaang Rebolusyonaryo, kaya't ang pagwawakas ng ikaanim na kaharian sa ilalim ng batas ng Linggo ay tumutukoy sa pag-uulit ng Digmaang Rebolusyonaryo, sa mismong panahon na nagaganap ang Digmaang Sibil. Ang depinisyon at pagbansag kung ito man ay Digmaang Sibil o Rebolusyonaryo ay nakasalalay sa pananaw. Ang ginagawa ngayon ng mga Demokratiko sa pamamagitan ng lawfare, paglulustay ng pondo, pandaraya, ilegal na imigrasyon, at propaganda ay tinatawag nilang isang color-revolution, ngunit yaong mga kaluluwang sumasalungat sa kanilang mga maniobrang globalista ay itinuturing ang gayunding mga gawain

bilang pag-uudyok ng 'sibil' na kaguluhan. Ang Antifa ba ay kriminal o bayani?

Ang dalawang makasaysayang digmaan ay kumakatawan sa iisang digmaang naghahati na nagaganap sa kapanahunan ng huling Pangulong Republikano. Gaya ng sa kauna-unahang Pangulong Republikano, magwawagi sa pakikidigma ang huling Pangulong Republikano, na siya ring inihuwaran ng Unang Pangulo, na siya ring nagwagi sa Digmaang Rebolusyonaryo. Ang rebolusyong MAGA, ayon sa mga Demokratiko, ay nagbubunga ng kasalukuyang 'kaguluhang sibil.' Depende sa iyong pansariling pagkiling pampolitika, ang kasalukuyang digmaan ay alinman sa isang digmaang rebolusyonaryo o isang digmaang sibil. Sa propetikong pananaw, ito ay kapwa.

Ang 1863 ay kumakatawan sa batas ng Linggo, at gayundin ang 1844, nang dumating ang ikatlong anghel na may dalang mensahe ng batas ng Linggo. Ang panahon mula 1844 hanggang 1863 ay nagtataglay ng tatak ng batas ng Linggo mula simula hanggang wakas. Noong 1846, ang pag-aasawa ng mga White, ang pag-iingat ng Sabat, at ang pagbabago ng pangalan mula Harmen tungo sa White ay nagsilbing tanda na ang pag-aasawang pinasukan noong Oktubre 22, 1844 ay naisakatuparan, at ang nasabing pagkakasakatuparan ay minarkahan ang pasimula ng proseso ng pagsubok ng ikatlong anghel, gaya ng tatlong-bahaging pagsubok sa Sabat ukol sa mana na minarkahan ang pasimula ng sampung pagsubok na sumunod sa bautismo sa Dagat na Pula.

Ang maná ang unang pagsubok at kumakatawan din sa ikasampung pagsubok sa Kadesh, sapagkat kapwa sila kumakatawan sa mensahe ng ikatlong anghel at, kaya nga, sa batas ng Linggo.

Bawat linggo, sa mahabang pananatili nila sa ilang, nasasaksihan ng mga Israelita ang isang tatluhang himala, na nilayon upang ukitan sa kanilang isipan ang kabanalan ng Sabbath: dobleng dami ng mana ang bumabagsak sa ikaanim na araw, walang bumabagsak sa ikapito, at ang bahaging kailangan para sa Sabbath ay nananatiling matamis at dalisay, samantalang kung may itinabi sa alinmang ibang panahon, ito'y nagiging hindi na karapat-dapat gamitin. Mga Patriarka at mga Propeta, 296.

Ang una sa sampung pagsubok ay ang pagsubok na "manna" na kumakatawan sa tatluhang mensahe ng tatlong anghel ng Pahayag labing-apat. Gaya ng sa manna, ang mga anghel ay kumakatawan sa tatluhang babala laban sa pagsamba sa unang araw ng sanlinggo. Ang tatluhang himala ng manna ay "idinisenyo upang makintal sa kanilang isipan ang kabanalan ng Sabat," na siyang, siyempre, layon ng ikatlong anghel. Ang una sa tatlong himalang kinakatawan ng manna ay may kinalaman sa "pagkain" ng tinapay na makalangit, at ang "pagkain" ay isang alpha na sagisag ng kapanahunan ng huling ulan. Ang ikalawang himala ay kumakatawan sa mensahe ng ikalawang anghel, kung saan "idinodoble" ng inspirasyon ang mga salita at parirala upang markahan ang panahong kinakatawan ng dalawang pagbagsak ng Babilonia, sapagkat bumagsak, bumagsak ang Babilonia. Ang ikalawang himala ay ang "pagdodoble" ng dami ng manna sa ikaanim na araw. Ang ikatlong himala ay ang pagpapanatili ng tinapay para sa Sabat ng ikapitong araw.

Bilang tipo ng tatlong anghel, ang mana ay ang unang anghel, at kaya't dapat nitong taglayin ang buong salaysay, na, sa Apocalipsis 14, ay ang salaysay ng tatlong anghel. Ang unang anghel ay isang fraktal ng mga mensahe ng tatlong anghel. Ang fraktal ay isang masalimuot na hugis

heometriko na maaaring hatiin sa mga bahagi, na bawat isa ay isang kopya ng kabuuan sa mas maliit na sukat. Ang katangiang ito ay tinatawag na sariling-pagkakatulad. Madalas ay nagtataglay ang mga fraktal ng mabubusising detalye, gaano man kalaki ang antas ng pagpapalaki ng sukat. Matatagpuan ang mga fraktal sa matematika, biyolohiya, pisika, heolohiya, kimika, astronomiya, inhenyeriya, at marami pang ibang larangan ng kaalaman.

Ang “tatlong-hakbang na estruktura” ng tatlong anghel sa Apocalipsis kabanata labing-apat ay kinakatawan sa mensahe ng unang anghel; kaya, ang unang anghel ay nagiging isang “fractal” ng tatlong anghel. Ang unang tatlong kabanata ng aklat ni Daniel ay kumakatawan, ayon sa pagkakasunod-sunod, sa unang, ikalawa, at ikatlong mensahe ng mga anghel, at ang unang kabanata ni Daniel ay naglalaman ng gayunding “tatlong-hakbang na estruktura” na kinakatawan sa tatlong kabanata, at tulad din ng sa tatlong anghel kaugnay ng unang anghel.

Ang tatluhang himala ng manna ay nakalaan upang kainin, at ang unang kabanata ng Daniel ay tungkol sa pagkain. Naipasa ni Daniel ang pagsubok sa diyeta sa pagpili ng pagkaing gulay kaysa sa diyeta ng Babilonia. Pagkatapos ay sinubok siya sa kaniyang kaanyuan, at ang kaniyang kaanyuan ay nagbunga ng paghihiwalay sa pagitan ng kaniyang kaanyuan at ng kaanyuan ng mga kumain ng pagkain ng Babilonia. Ang mensahe ng ikalawang anghel ay ang panawagan na humiwalay mula sa Babilonia sa loob ng isang kasaysayan ng paghihiwalay kung saan nabubuo ang dalawang uri at pagkatapos ay nahahayag. Ang ikalawang pagsubok na iyon para kay Daniel ay humantong sa ikatlong pagsubok ni Nebuchadnezzar, na siyang ikatlong pagsubok sa unang kabanata at nagsilbing uri ng pagsubok ng gintong larawan sa ikatlong kabanata, na paulit-ulit na kinikilala ni Sister White bilang ang batas ng Linggo, na siyang mensahe ng ikatlong anghel. Ang unang kabanata ng Daniel ay isang fractal ng unang tatlong kabanata ng Daniel, at ang tatlong kabanatang iyon ay kumakatawan sa tatlong anghel ng Apocalipsis labing-apat, na kung saan ang unang anghel at ang unang kabanata ng Daniel ay kapwa mga fractal ng tatlong anghel at ng tatlong kabanata.

Sa bawat linggo ng kanilang mahabang pananatili sa ilang, nasaksihan ng mga Israelita ang isang tatlong-bahaging himala na nilayon upang itanim sa kanilang isipan ang kabanalan ng Sabat: sa ikaanim na araw ay bumagsak ang dobleng dami ng mana, walang bumagsak na mana sa ikapitong araw, at ang bahaging kailangan para sa Sabat ay napanatiling matamis at dalisay, samantalang kung may itinabi sa alinmang ibang panahon, iyon ay nagiging hindi na karapat-dapat gamitin.

Sa mga pangyayaring kaugnay ng pagkakaloob ng mana, mayroon tayong hindi mapapasubaliang katibayan na ang Araw ng Sabat ay hindi itinatag, gaya ng iginigiit ng marami, noong ibinigay ang kautusan sa Sinai. Bago pa man dumating ang mga Israelita sa Sinai, naunawaan na nila na ang Araw ng Sabat ay ipinag-uutos sa kanila. Sa pag-aatas na magtipon tuwing Biyernes ng dobleng bahagi ng mana bilang paghahanda sa Araw ng Sabat, yamang walang babagsak na mana sa araw na iyon, ang banal na katangian ng araw ng kapahingahan ay patuloy na naitatatak sa kanila. At nang ang ilan sa bayan ay lumabas sa Araw ng Sabat upang mangalap ng mana, nagtanong ang Panginoon, “Hanggang kailan ninyo tatanggihan ang pag-iingat sa Aking mga utos at Aking mga kautusan?” Mga Patriarka at mga

Propeta, 296.

Ang pagtipon at pagkain ng mana ay nagsasagisag sa pagkuha (pagtipon) ni Juan, sa ikasampung kabanata ng Apocalipsis, ng munting aklat mula sa kamay ng anghel at pagkatapos ay pagkain nito.

At lumapit ako sa anghel, at sinabi ko sa kaniya, Ibigay mo sa akin ang munting aklat. At sinabi niya sa akin, Kunin mo ito at lubos na kainin mo; at magpapapait ito sa iyong tiyan, ngunit sa iyong bibig ay magiging matamis na gaya ng pulot. Apocalipsis 10:9.

Kinailangan munang lumapit si Juan sa anghel at magtanong; pagkatapos, kinailangan niyang “kunin” ang munting aklat, at saka niya ito “kainin.” Kinakatawan ni Juan ang tatlong hakbang ng unang anghel sa pamamagitan ng paglapit sa anghel at pagtatanong, na sinusundan ng ikalawang hakbang na pagkuha at ng ikatlong hakbang na pagkain. Ang pagtipon at/o pagkain ang una sa tatlong pagsubok sa mana, subalit naglalaman ito ng isang fractal ng lahat ng tatlong pagsubok sa mana. Ang pagtipon at pagkain ng mana ay isang tipo ni Jeremias.

Nasumpungan ang iyong mga salita, at kinain ko ang mga iyon; at ang iyong salita ay naging sa akin ang kagalakan at kasayahan ng aking puso: sapagkat tinatawag ang iyong pangalan sa akin, O Panginoong Diyos ng mga hukbo. Jeremias 15:16.

Ang Kaniyang “mga salita ay nasumpungan” ni Jeremias sa pamamagitan ng kaniyang paghahanap at saka ng kaniyang paghingi ng munting aklat. Ang Kaniyang salita ay nasumpungan nang tinipon ang mana. Ang pagtipon at pagkain ng mana ay sumasagisag kay Ezekiel na kumain ng aklat na ibinigay sa kaniya, at sa gayon ay tinutukoy na ang tumangging kainin ang aklat ay gaya ng sambahayang mapaghimsik.

Ngunit ikaw, anak ng tao, pakinggan mo ang aking sinasabi sa iyo; huwag kang maghimsik gaya ng yaong mapaghimsik na sambahayan: ibuka mo ang iyong bibig, at kainin mo ang ibinibigay ko sa iyo. At nang ako’y tumingin, narito, isang kamay ang isinugo sa akin; at, narito, may isang balumbon ng aklat sa kamay niyon; at iniladlad niya iyon sa harap ko; at may sulat iyon sa magkabilang panig: at nakasulat doon ang mga panaghoy, pagluluksa, at kapahamakan. Bukod dito’y sinabi niya sa akin, Anak ng tao, kainin mo ang masusumpungan mo; kainin mo ang balumbong ito, at pumaroon ka at magsalita sa sambahayan ng Israel.

Kaya’t binuka ko ang aking bibig, at ipinakain niya sa akin ang balumbong iyon. At sinabi niya sa akin, Anak ng tao, pakainin mo ang iyong tiyan, at busugin mo ang iyong mga bituka ng balumbong ito na ibinibigay ko sa iyo. Nang magkagayo’y kinain ko ito; at sa aking bibig ay naging tulad ito ng pulot sa katamisan. Ezekiel 2:8-3:3.

Kung tumanggi si Ezekiel na kainin ang munting aklat, siya’y mapapabilang sa mapanghimsik na sangbahayan, at ang “balumbon” ng “aklat” na dapat niyang kainin ay inilarawan bilang “mga panaghoy, at pagluluksa, at sa aba,” na kumakatawan sa isang tatluhang mensahe sa mga huling araw. Ang tatluhang mensahe ng mga huling araw ay ang mga mensahe ng tatlong anghel sa Apocalipsis labing-apat, at ang konteksto kung saan iniharap ni Ezekiel ang tatlong mensaheng iyon ay ang konteksto ng Islam at ng ikatlong “sa aba.” Ang tatlong mensahe ay may Alfa at

Omega, at ang ikatlo ay “sa aba,” isang pangunahing sagisag ng Islam, kaya dapat umayon ang Alfa sa Omega; kaya naman ang “mga panaghoy” ay kumakatawan sa mga panaghoy na nagsimula noong 9/11 sa pagdating ng ikapitong trumpeta at ng ikatlong “sa aba,” na unti-unting lalala hanggang sa pitong huling salot. Sa “lindol” ng batas ng Linggo sa Apocalipsis labing-isa, ang ikatlong “sa aba” ay mabilis na dumarating, at ipinaalam sa atin ng inspirasyon na ang di-matuwid na dekreto ng Isaias sampu ay yaong batas ng Linggo. Nagsisimula ang talatang iyon sa pagbigkas ng “sa aba” laban sa mga gumagawa ng mga di-matuwid na dekreto.

Ang pagkain ng manna ay ang una sa tatlong pagsubok; ang ikalawa ay ang “pagdodoble” sa Araw ng Paghahanda. At para saan sila naghahanda? Naghahanda sila para sa pagsubok ukol sa Sabat, na siyang mensahe ng ikatlong anghel.

Ang tatluhanang himalang iyon ay siya ring una, o alpa, sa sampung pagsubok. Sa unang hakbang ay nagbigay ang Diyos ng maná, pagkatapos ay nagbigay Siya ng 'doble' na bahagi sa ikalawang hakbang, ngunit sa ikatlo ay wala Siyang ibinigay. Iba ang ikatlong pagsubok kaysa sa unang dalawa, sapagkat ang ikatlo ang litmus test. Ang tatlong pagsubok na iyon ay kumakatawan sa alpa ng isang sampung-hakbang na proseso ng pagsubok na humahantong sa unang Kadesh.

Kung sasaliksikin mo ang iba't ibang teologo, matatagpuan mo ang maraming talaan ng sampung pagsubok na nagtatapos sa unang Kadesh. Halos lahat ng mga ito ay isinasama ang Dagat na Pula bilang isa sa sampung pagsubok; ang ilan ay isinasama ang mga makasaysayang panandang-daan bago ang Dagat na Pula, sa panahon ng mga salot. Lahat ng mga iyon ay mali.

Ang unang pagsubok ay ang manna. Kinilala ni Pablo ang pagtawid sa Dagat na Pula bilang bautismo.

Bukod dito, mga kapatid, hindi ko nais na kayo'y maging di-nakaaalam na ang lahat ng ating mga ninuno ay nasa ilalim ng ulap at ang lahat ay tumawid sa dagat; at silang lahat ay nabautismuhan kay Moises sa ulap at sa dagat. 1 Corinto 10:1, 2.

Si Moises ay sumasagisag kay Jesus, at ang bautismo ni Jesus ay nagpapakilala ng isang proseso ng pagsubok na may tatluhanang katangian, na nagsisimula at nagbibigay-diin sa pagsubok sa gana sa pagkain. Ang krus ay isinagisag ng Paskuwa sa Egipto. Pagkalabas nila sa kabilang pampang ng Dagat na Pula, si Cristo ay muling binuhay bilang handog ng unang bunga. Nang Siya'y lumabas mula sa libing sa tubig sa pamamagitan ni Juan Bautista, sinimulan ni Cristo (ang handog ng unang bunga) ang isang apatnapung-araw na proseso ng pagsubok. Pagkatapos na Siya'y muling binuhay, gaya ng isinagisag ng Kanyang bautismo, may apatnapung araw na si Cristo ay nakipag-ugnayan sa mga alagad nang harap-harapan. Nagsisimula ang proseso ng pagsubok pagkatapos ng pagtawid sa Dagat na Pula, kung paanong tiyak na si Cristo ay dinala ng Espiritu sa ilang pagdaka, pagkalabas Niya sa tubig.

Ang unang pagsubok para kay Cristo ay ang apetito, sapagkat, bilang ang Tinapay ng Langit, sinimulan Niya ang Kanyang pinahiran na gawain doon mismo kung saan nabuwal si Adan. Ang unang pagsubok pagkaraang tawirin ang Dagat na Pula ay ang tatluhanang pagsubok sa mana, na siyang tipo ng tatluhanang pagsubok sa Tinapay ng Langit. Nagsimula ang pagsubok kay Cristo

pagkatapos Niyang umahon mula sa tubig, kaya't ang sampung pagsubok ay dapat ding magsimula 'pagkatapos' na sila'y umahon mula sa tubig. Pagkatapos ay hinarap ni Cristo ang isang tatluhang pagsubok, na nasa konteksto ng apetito, ayon sa tipo ng tatluhang pagsubok sa mana na nagsimula matapos ilabas ng Espiritu ang sinaunang Israel mula sa Ehipto at dalhin sila sa ilang.

Ang iba pang mga talaan na naghahaka kung anong mga paghihimagsik ang kinakatawan ng sampung pagsubok na umabot sa kasukdulan sa Kadesh ay tinutukoy ang paghihimagsik tungkol sa gintong guya na kaugnay kay Aaron bilang isa sa sampung pagsubok na iyon, ngunit mali sila.

Ang pagpapagalit sa Diyos na dulot ng gintong guya ay kumakatawan sa dalawang pagsubok. Ito ay isang mahalagang sangkap ng simbolismo ng gintong guya. Ang idolatriyang nahayag nang inakala ng bayan na hindi iyon makikita ng Diyos, ay sinundan ng pagbabalik ni Moises. Pagkatapos ay pinili ng bayan na manatiling mga idolatra sa harap mismo ng Diyos, na kinakatawan ni Moises.

Sa dalawang yugto ng tumitinding paghihimagsik, nakikita natin ang isang makahulagang paghahati sa mga lipi, nang ang lipi ni Levi ay natatanging itinalaga sa paglilingkod sa santuwaryo; sapagkat hanggang sa paghihimagsik na iyon, ang paglilingkod sa santuwaryo ay itinakdang gampanan ng panganay ng bawat lipi. Hindi na magiging gayon. Ngayon, ang tapat na lipi ni Levi ang mangangasiwa sa templo. Ang "paghahati" o paghiwalay sa 'dalawa' ay isang sangkap ng makahulagang katangian ng gintong guya.

Ang paghihimagsik ni Aaron ay naging tipo ng paghihimagsik ni Jeroboam, ang unang hari ng hilagang kaharian ng Israel. "Dinoble" ni Jeroboam ang mga gintong guya sa pamamagitan ng paglalagay ng isa sa Bethel at isa sa Dan. Si Aaron at si Jeroboam ay kumakatawan sa magkatulad na mga kasaysayan, na siyang kasaysayan ng pagbuo ng larawan ng hayop. Ang kasaysayan ng larawan ng hayop ay natutupad sa dalawang panahon, na pinaghiwalay ng batas ng Araw ng Linggo sa Estados Unidos. Ang larawan ng hayop ay isang simbolo ng pagsasanib ng simbahan at estado na unang itinatag sa Estados Unidos, at pagkatapos ay sa sanlibutan.

Laging mayroong paghahati na kaakibat ng mga sagisag ng larawan ng hayop. Kay Aaron, ito ang pagbubukod sa mga Levita; kay Jeroboam naman, ito ang pagkakahati ng labindalawang lipi sa dalawang lipi sa timog at sampung lipi sa hilaga.

Ang sagisag ng ugnayang iyon ng simbahan at estado ay tinawag ni Juan sa aklat ng Apocalipsis na "ang larawan ng hayop." Ang mga gintong guya nina Aaron at Jeroboam ay mga larawan ng isang hayop, at ang hayop na kanilang inilalarawan ay ang Babilonya, sapagkat ang unang kaharian sa propesiya sa Bibliya ay kinakatawan ng isang ulong "ginto" sa ikalawang kabanata ni Daniel. Ang larawan ng hayop ay kumakatawan sa dalawang pagsubok, sapagkat ang pagsubok ay una munang iniharap sa hayop na mula sa lupa—ang Estados Unidos; pagkatapos, sa ikalabintanglong kabanata ng Apocalipsis, pinipilit ng Estados Unidos ang sanlibutan na magtatag ng isang larawan ng hayop. Ang unang pagsubok ay ang Estados Unidos, saka ang sanlibutan.

“Kapag ang Amerika, ang lupain ng kalayaan sa relihiyon, ay makikipag-isa sa Kapapahan upang pilitin ang budhi at piliting parangalan ng mga tao ang maling Sabbath, ang mga tao sa

bawat bansa sa buong daigdig ay aakayin na tularan ang halimbawa nito.” Testimonies, tomo 6, 18.

"Ang mga bansang banyaga ay susunod sa huwaran ng Estados Unidos. Bagaman siya ang nangunguna, gayunma'y darating ang gayunding krisis sa ating mga tao sa lahat ng dako ng sanlibutan." Testimonies, tomo 6, 395.

Ang paghihimagsik ng gintong guya ay may dalawang aspekto at nagsisilbing dalawa sa unang siyam na pagsubok na humahantong sa ikasampu at panghuling pagsubok sa unang Kadesh. Kapag pinagsama "line upon line" ang mga paghihimagsik nina Aaron at Jeroboam, makikita na si Aaron, ang punong saserdote, ay kumakatawan sa iglesya, at si Jeroboam, ang hari ng Israel, ay kumakatawan sa estado. Ang dalawang linyang ito na pinagsama ay sagisag ng pagsasanib ng iglesya at estado. Itinayo ang dalawang dambana ni Jeroboam sa Bethel (na ang kahulugan ay iglesya) at sa Dan (na ang kahulugan ay paghuhukom), at magkasamang kumakatawan sa pagsasanib ng iglesya at estado. Sa liwanag ng mga puntong ito, sisimulan nating kilalanin ang sampung pagsubok.

Ang sampung pagsubok ay inilagay sa konteksto ng kapahingahan ng Sabat (Hebreo 3–4). Nagsisimula ang mga ito sa tatluhang himala ng mana at sa aral nito hinggil sa Sabat, at nagwawakas sa ikasampung pagsubok, ang unang Kadesh. Ang unang Kadesh na iyon ay "ang araw ng paghihimagsik sa Kasulatan", at ikinapaloob ni Pablo ang pangwakas na paghihimagsik sa konteksto ng pagsubok sa Sabat. Ang pagsubok na Alpha ay ang Sabat, na sinasagisag ng mana, at ang ikasampu at Omega na pagsubok sa unang Kadesh ay gayundin ang kapahingahan ng Sabat. Ang Alpha at Omega ay laging kumakatawan sa wakas kasama ang pasimula.

Kaya nga (gaya ng sinasabi ng Espiritu Santo, Ngayon, kung maririnig ninyo ang kaniyang tinig, Huwag ninyong papagmatigasin ang inyong mga puso, gaya noong paghihimagsik, sa araw ng pagsubok sa ilang: Nang tuksuhin ako ng inyong mga ninuno, sinubok ako, at nakita ang aking mga gawa sa loob ng apatnapung taon. Kaya't nagalit ako sa lahing yaon, at sinabi, Lagi silang naliligaw sa kanilang puso; at hindi nila nakilala ang aking mga daan. Kaya't sumumpa ako sa aking poot, Hindi sila papasok sa aking kapahingahan.)

Mag-ingat kayo, mga kapatid, baka sa sinuman sa inyo ay magkaroon ng masamang pusong di-pananalig, na humihiwalay sa Diyos na buhay. Subalit paalalahanan ninyo ang isa't isa araw-araw, samantalang ang tawag ay "Ngayon"; baka ang sinuman sa inyo ay tumigas ang puso dahil sa pagdaraya ng kasalanan. Sapagkat tayo'y naging kabahagi ni Cristo, kung panghahawakan natin ang pasimula ng ating pagtitiwala nang matatag hanggang sa wakas;

Samantalang sinasabi, Ngayon, kung marinig ninyo ang kaniyang tinig, huwag ninyong papagmatigasin ang inyong mga puso, gaya ng sa paghihimagsik. Sapagkat ang ilan, nang kanilang marinig, ay naghimagsik; gayon ma'y hindi ang lahat ng lumabas mula sa Egipto sa pamamagitan ni Moises. Datapuwa't kanino siya nagalit sa loob ng apatnapung taon? Hindi ba sa mga nagkasala, na ang kanilang mga bangkay ay nangabuwal sa ilang? At kanino siya sumumpa na hindi sila papasok sa kaniyang kapahingahan, kundi sa mga hindi sumasampalataya? Kaya nakikita natin na hindi sila nakapasok dahil sa di-pananampalataya.

Kaya nga, matakot tayo, baka, yamang nananatili pa ang pangakong makapasok sa kanyang kapahingahan, masumpungan ang sinuman sa inyo na tila hindi nakaabot sa kapahingahang iyon. Sapagkat ipinangaral sa atin ang Ebanghelyo, gayundin sa kanila; ngunit ang salitang ipinangaral ay hindi nagdulot sa kanila ng kapakinabangan, sapagkat hindi ito nahaluan ng pananampalataya ng mga nakarinig nito.

Sapagkat tayo na mga sumampalataya ay pumapasok sa kapahingahan, gaya ng sinabi niya, “Ako’y sumumpa sa aking poot: Kung papasok sila sa aking kapahingahan”—bagaman ang mga gawa ay natapos na mula pa sa pagkakatatag ng sanlibutan. Sapagkat sa isang dako ay nagsalita siya tungkol sa ikapitong araw sa ganitong wika, “At nagpahinga ang Diyos sa ikapitong araw mula sa lahat ng kaniyang mga gawa.” At muli sa dakong ito, “Kung papasok sila sa aking kapahingahan.”

Kaya nga, yamang nananatiling may ilan na dapat pumasok doon, at yaong mga unang pinangaralan ay hindi pumasok dahil sa kawalan ng pananampalataya; muli, itinakda niya ang isang takdang araw, na sinasabi sa pamamagitan ni David, “Ngayon, pagkaraan ng napakatagal na panahon”; gaya ng sinasabi, “Ngayon, kung maririnig ninyo ang kaniyang tinig, huwag ninyong papagmatigasin ang inyong mga puso.”

Sapagkat kung si Hesus ay nagkaloob sana sa kanila ng kapahingahan, hindi sana siya pagkatapos ay nagsalita pa tungkol sa isa pang araw.

Kaya’t may natitirang kapahingahan para sa bayan ng Diyos. Sapagkat ang sinumang nakapasok sa kaniyang kapahingahan ay nagpahinga rin mula sa kaniyang sariling mga gawa, gaya ng Diyos mula sa kaniyang mga gawa. Kaya’t magsikap tayong pumasok sa kapahingahang iyon, upang walang sinuman ang mabuwal ayon sa gayunding halimbawa ng kawalang-pananampalataya. Hebreo 3:8-4:11.

Noong “araw ng paghihimagsik,” tinanggihan ang mensahe nina Josue at Caleb. Ang sipi ay nakabatay sa isang uri ng mga tao na hindi makapapasok, dahil sa kawalan ng pananampalataya sa mensaheng kanilang narinig. Ang mensahe ay kinakatawan ng “kapahingahan.”

Yaong mga hindi handang maghandog sa Panginoon ng tapat, taimtim, at mapagmahal na paglilingkod ay hindi makasusumpung ng espirituwal na kapahingahan, sa buhay na ito ni sa darating. “Kaya nga, may natitira pang isang kapahingahan para sa bayan ng Diyos... Kaya’t magpagal tayo upang makapasok sa kapahingahang iyon, baka sinuman ay mabigo, ayon sa gayunding halimbawa ng kawalan ng pananampalataya.” Ang kapahingahang tinutukoy dito ay ang kapahingahan ng biyaya, na nakakamtan sa pagsunod sa itinakdang tagubilin. “Magpagal nang masikap.” Pacific Union Recorder, Nobyembre 7, 1901.

Ang "kapahingahan" ay isang mensahe na kinakatawan ng ipinahayag nina Josue at Caleb. Ginagamit ni Pablo ang mga katotohanang kaugnay ng Sabat ng ikapitong araw bilang sagisag ng mensahe ng "kapahingahan" na itinakwil ng mga nakatakandang mamatay sa ilang.

Ang pananalitang, “Ngayon, kung inyong didinggin ang kaniyang tinig,” ay kapareho ng pagdidiin ng aklat ng Apocalipsis sa sinumang nakikinig sa tinig ng Espiritu—na ang pakikinig na iyon ay ang pakikinig sa mensahe ng Espiritu, na siya ring mensahe ng huling ulan, na siya ring mensahe

ng “kapahingahan.” Sa Kadesh, umalingawngaw ang tinig na iyon at pumili ang mga mapaghimagsik ng bagong pinuno upang pabalikin sila sa Egipto. Ang kasaysayan ng pagpapagalit na ito ay tinatalakay sa Mga Awit 95 at ni Pablo sa aklat ng Hebreo. Ibinubunyag ng kasaysayan ang pagkabigo ng sinaunang Israel sa kanilang ikasampung pagsubok. Ang unang pagsubok (ang alpha) sa sampung pagsubok ay nagsimula sa tatluhang himala ng mana na kumakatawan sa tatlong mensahe ng mga anghel, sa Kautusan ng Diyos, sa kapahingahan ng Sabat, sa Tinapay ng Langit, sa pagsunod, at sa paghatol, at ang pinakahuli sa sampung pagsubok ay ang pagsubok ng “kapahingahan.” Ang “kapahingahan” ng biyaya, gaya ng pahayag ni Sister White, ay sagisag ng huling ulan. Ang Kadesh ay isang sagisag ng pagsubok sa pagtanggap o pagtangi sa mensahe ng huling ulan na inihaharap “guhit sa guhit.”

Linya sa linya, ang "kapahingahan" ay ang pagbubuhos ng Espiritu Santo na inilarawan bilang ang huling ulan. Ang "kapahingahan" ay siya ring Sabat ng ikapitong araw, ang mismong selyo na inilalapat sa mga tapat sa panahon ng huling ulan. Ang "kapahingahan" ay ang biyaya na kumakatawan sa kapangyarihang ipinagkakaloob sa isang daan at apatnapu't apat na libo kapag ang kanilang mga kasalanan ay pinawi magpakailanman. Ang biyayang iyon ay hindi lamang ang kapangyarihang ipinagkakaloob na kumakatawan sa pagpapakabanal, kundi gayon din ang biyayang nagbibigay ng pagpapawalang-sala kapag ang dugo ni Cristo ay ginagamit upang alisin ang mga kasalanan ng nagsisising kaluluwa. Ang "kapahingahan" ng biyaya ay ang mensahe ng katuwiran ni Cristo, isang katuwirang nagbibigay ng biyaya (kapangyarihan) upang mamuhay na hindi nagkakasala, at ng biyayang nagbabago sa isang Laodiceano tungo sa isang Filadelfiano. Minsang nabago sa pamamagitan ng biyaya ng pagpapawalang-sala, ang dating Laodiceano, bilang isang Filadelfiano, sa pamamagitan ng kapangyarihan ng biyaya, ay lumalakad sa pinabanal na landas na patungo sa pagpapaluwalhati. Ang "kapahingahan" ay ang mensahe ng ikatlong anghel, na inilarawan bilang "pagpapawalang-sala sa pamamagitan ng pananampalataya sa katotohanan." Yamang gayon, itinuro ng Kadesh ang 1888.

Ang unang Kadesh ay tumutukoy sa mensahe ng “kapahingahan” na siyang mensahe ng “ebanghelyo.” Ang walang hanggang ebanghelyo ay “ang gawain ni Cristo sa pagpapasimula ng isang tatluhang proseso ng pagsubok na naglilintang at pagkatapos ay naglalandad ng dalawang uri ng mga mananamba.” Ang mensahe ng walang hanggang ebanghelyo ng “kapahingahan” sa unang Kadesh ay kumakatawan sa tatluhang mensahe ng walang hanggang ebanghelyo na pinamamahalaan ng tatluhang gawain ng Espiritu Santo na siyang sumusumbat tungkol sa kasalanan, sa katuwiran, at sa kahatulan. Ang tatlong hakbang na iyon ay ganap na katulad ng tatlong hakbang sa pagsubok ng mana!

Ang sampung pagsubok ay nagsisimula sa isang tatluhang proseso ng pagsubok, na nagbibigay-diin sa Kautusan ng Diyos, sa Sabat, at sa pananagutan ng sangkatauhan na kainin at tunawin ang mensahe ng Diyos. Ang una sa sampung pagsubok ay may tatluhang katangian, gayundin ang ikasampu. Ang unang pagsubok ay gumagamit ng mana bilang sagisag ng Tinapay ng Langit na dinadakila ang Sabat ng ikapitong araw. Ang huling pagsubok naman ay gumagamit ng "kapahingahan" bilang sagisag ng pangwakas na proseso ng pagsubok ng Huling Ulan, na nagwawakas sa Batas ng Linggo, kung saan yaong mga kumakatawan sa Tinapay ng Langit ay

itinataas bilang isang watawat ng Sabat.

Ang pasimula ng sampung pagsubok, gaya rin ng wakas ng sampung pagsubok, ay nagbibigay-diin sa Sabat at sa mensahe ng Ebanghelyo na kaakibat ng Sabat, na siyang walang hanggang Ebanghelyo ng Ikatlong Anghel. Ang unang Kadesh ang omega ng sampung pagsubok, kaya ang alpha ng sampung pagsubok ay dapat taglay ang gayunding mga katangian. Ang Kadesh ay sumasagisag sa 1863, nang ninais ng Panginoon na tapusin ang Kanyang gawain at dalhin pauwi ang Kanyang bayan, ngunit naantala ang pagpasok sa Lupang Pangako.

Sa pamamagitan ng pagbabasa ng mga sumusunod na sipi ng Kasulatan, makikita natin kung paano itinuring ng Diyos ang sinaunang Israel:

'Sapagkat pinili ng Panginoon si Jacob upang maging Kaniya, at ang Israel bilang Kaniyang natatanging kayamanan.' Awit 135:4.

'Sapagkat ikaw ay isang bayang banal sa Panginoon mong Diyos, at pinili ka ng Panginoon upang maging isang bayang Kaniyang sariling pag-aari, na higit sa lahat ng mga bansa na nasa ibabaw ng lupa.' Deuteronomio 14:2.

'Sapagkat ikaw ay isang banal na bayan sa Panginoon mong Diyos: pinili ka ng Panginoon mong Diyos upang maging isang bayang pag-aaring tanging Kaniya, higit sa lahat ng mga bayan na nasa ibabaw ng balat ng lupa. Hindi iniukol ng Panginoon ang Kaniyang pag-ibig sa inyo, ni pinili kayo, dahil kayo'y higit sa bilang kaysa alinmang bayan; sapagkat kayo ang pinakakaunti sa lahat ng mga bayan.' Deuteronomio 7:6, 7.

'Sapagkat sa paanong paraan malalaman dito na ako at ang Iyong bayan ay nakasumpong ng biyaya sa Iyong paningin? Hindi ba dahil Ikaw ay sumasama sa amin? Kaya't mabubukod kami, ako at ang Iyong bayan, sa lahat ng bayan na nasa ibabaw ng balat ng lupa.' Exodo 33:16.

“Gaano kadalas naghimagsik ang sinaunang Israel, at gaano rin kadalas silang dinalaw ng mga kahatulan, at libo-libo ang napatay, sapagkat hindi nila pinakinggan ang mga utos ng Diyos na siyang pumili sa kanila! Ang Israel ng Diyos sa mga huling araw na ito ay nasa palagiang panganib na makihalo sa sanlibutan at mawalan ng lahat ng tanda ng pagiging bayang hinirang ng Diyos. Basahin muli ang Tito 2:13-15. Dito tayo dinadala sa mga huling araw, kung kailan nililinis ng Diyos para sa Kanyang sarili ang isang bayang natatangi. Pukawin ba natin ang Kanyang poot gaya ng ginawa ng sinaunang Israel? Idudulot ba natin sa ating sarili ang Kanyang poot sa pamamagitan ng pagtalikod sa Kanya at pakikihalo sa sanlibutan, at pagsunod sa mga kasuklamsuklam na gawain ng mga bansang nasa paligid natin?”
Testimonies, volume 1, 282, 283.

Itinanong ni Kapatid na White, “Pagagalitin ba natin Siya gaya ng ginawa ng sinaunang Israel?” Ginagalit natin Siya sa pamamagitan ng pakikihalubilo sa sanlibutan, na sinasagisag ng Egipto, yaon mismong lugar na hinanap ng mga mapaghimagsik sa Kadesh ang isang pinunong magbabalik sa kanila roon. Noong 1863, ang pagnanais na bumalik sa Egipto at ang pagpili ng isang bagong pinuno ay inihayag sa pamamagitan ng inspirasyon bilang pagnanais ng pakikipisan sa sanlibutan.

Ang siping ating pinag-aaralan ngayon ay inunahan ng paliwanag ni Sister White hinggil sa hindi pagpasok ng sinaunang Israel sa kapahingahan. Sa konteksto ng kanilang walang humpay na paghihimagsik, inilatag niya ang mga talatang naglalahad kung paano ninanais ng Diyos na makipag-ugnayan sa Kanyang nobya, ngunit tumanggi ang Kanyang nobya. Ang sumusunod na sipi ang nagdadala tungo sa kababasa lamang natin.

Sa siping kaniyang itinala, "Iniutos ng Diyos sa Kaniyang bayan na sa Kaniya lamang magtiwala. Hindi Niya ibig na tumanggap sila ng tulong mula sa mga hindi naglilingkod sa Kaniya." Noong 1863, ang Laodicean Millerite Adventism ay nakipag-alyansa sa pamahalaan ng Estados Unidos upang tumulong sa kanilang pagsisikap na hadlangan ang sapilitang pagpapasundalo sa kanilang mga kabataang lalaki sa pinakanakamamatay na digmaan sa kasaysayan ng Amerika.

Dito natin binabasa ang mga babalang ibinigay ng Diyos sa sinaunang Israel. Hindi Kanyang mabuting kalooban na sila'y magpagala-gala nang gayong katagal sa ilang; dinala na sana Niya sila kaagad sa Lupang Pangako kung sila'y nagpasakop at inibig na pamunuan Niya sila; ngunit sapagkat madalas nila Siyang dinalamhati sa ilang, sumumpa Siya sa Kanyang poot na hindi sila papasok sa Kanyang kapahingahan, maliban sa dalawa na lubos na sumunod sa Kanya. Iniutos ng Diyos sa Kanyang bayan na sa Kanya lamang magtiwala. Hindi Niya nais na sila'y tumanggap ng tulong mula sa mga hindi naglilingkod sa Kanya.

Mangyaring basahin ang Ezra 4:1-5: 'Nang marinig ng mga kaaway ng Judah at Benjamin na ang mga anak ng pagkabiha ay nagtatayo ng templo sa Panginoon na Diyos ng Israel, sila'y pumaroon kay Zerubbabel, at sa mga pangulo ng mga sambahayan ng mga magulang, at sinabi sa kanila, Pahintulutan ninyo kaming makipagtayo kasama ninyo; sapagkat hinahanap namin ang inyong Diyos, gaya ng ginagawa ninyo; at naghahandog kami sa Kanya mula pa noong mga araw ni Esarhaddon na hari ng Assur, na nagpaahon sa amin hanggang dito. Ngunit si Zerubbabel, at si Jeshua, at ang nalabi sa mga pangulo ng mga sambahayan ng mga magulang ng Israel, ay nagsabi sa kanila, Wala kayong bahagi kasama namin sa pagtatayo ng isang bahay para sa aming Diyos; kundi kami lamang, na magkakasama, ang magtatayo para sa Panginoon na Diyos ng Israel, ayon sa iniutos sa amin ni Haring Cyrus, ang hari ng Persia. Nang magkagayon, pinahina ng mga tao ng lupain ang mga kamay ng bayan ng Judah, at ginambala sila sa kanilang pagtatayo, at umupa ng mga tagapayo laban sa kanila, upang hadlangan ang kanilang layon.'

Ezra 8:21-23: "Pagkatapos ay ipinahayag ko roon, sa ilog ng Ahava, ang isang pag-aayuno, upang kami'y magpakababa sa harap ng aming Diyos, upang humingi sa Kanya ng matuwid na daan para sa amin, at para sa aming maliliit, at para sa lahat ng aming ari-arian. Sapagkat ikinahihiya kong humiling sa hari ng isang pangkat ng mga kawal at mga mangangabayo upang tulungan kami laban sa kaaway sa daan; sapagkat sinabi na namin sa hari, na sinasabi, Ang kamay ng aming Diyos ay nasa lahat ng humahanap sa Kanya, sa ikabubuti; ngunit ang Kanyang kapangyarihan at ang Kanyang poot ay laban sa lahat ng tumatalikod sa Kanya. Kaya't kami'y nag-ayuno at nagsumamo sa aming Diyos tungkol dito; at Siya'y napahinuhod sa amin."

Ang propeta at ang mga amang ito ay hindi itinuring ang mga tao ng lupain bilang mga mananamba sa tunay na Diyos, at bagaman ang mga ito'y nagpahayag ng pakikipagkaibigan at ninais na tulungan sila, hindi sila naglakas-loob na makipag-isa sa kanila sa anumang may kinalaman sa Kanyang pagsamba. Nang umakyat sila sa Jerusalem upang itayo ang templo ng Diyos at panumbalikin ang Kanyang pagsamba, hindi sila humingi ng tulong sa hari upang tulungan sila sa kanilang paglalakbay, kundi sa pamamagitan ng pag-aayuno at panalangin ay humingi sila ng tulong sa Panginoon. Sumampalataya sila na ipagtatangol at pagpapalain ng Diyos ang Kanyang mga lingkod sa kanilang mga pagsisikap na paglingkuran Siya. Ang Manlilikha ng lahat ng bagay ay hindi nangangailangan ng tulong ng Kanyang mga kaaway upang itatag ang Kanyang pagsamba. Hindi Niya hinihingi ang hain ng kasamaan, ni tinatanggap ang mga handog ng mga may ibang diyos sa harapan ng Panginoon.

Madalas naming marinig ang puna: "Napakaeksklusibo kayo." Bilang isang bayan, handa kaming maghandog ng anumang sakripisyo upang iligtas ang mga kaluluwa o akayin sila sa katotohanan. Ngunit hindi kami mangangahas na makipag-isa sa kanila, ibigin ang mga bagay na iniibig nila, at makipagkaibigan sa sanlibutan, sapagkat kung magkagayo'y magiging kaaway kami ng Diyos. Testimonies, Tomo 1, 281, 282.

Si Sister White ay nagsasaad, kaugnay ng kanyang komentaryo hinggil sa paghihimagsik sa Kadesh, "Ang Manlilikha ng lahat ng bagay ay hindi nangangailangan ng tulong ng Kanyang mga kaaway upang itatag ang pagsamba sa Kanya. Hindi Niya hinihingi ang hain ng kasamaan, ni tinatanggap ang mga handog ng mga may ibang mga diyos sa harapan ng Panginoon." Noong 1863, ang kilusang Laodicean Millerite Adventism ay naging isang iglesia at pumasok sa isang alyansa sa kapangyarihang magpapatupad ng pagsamba sa Linggo sa bansa at pagkaraan ay sa buong sanlibutan.

Sa susunod na artikulo, ipagpapatuloy natin ang ating pagsusuri sa mga linyang propetiko na umaambag tungo sa 1863, na siyang batong-pangwakas ng panahong propetiko mula 1844 hanggang 1863.

Ang nangyari na ay siyang mangyayari; at ang nagawa na ay siyang gagawin: at walang bagong bagay sa ilalim ng araw. Mayroon bang anuman na masasabi, Tingnan mo, ito'y bago? dati na itong umiiral noong una, bago pa tayo. Nalalaman ko na anuman ang gawin ng Diyos ay mananatili magpakailanman: walang maidaragdag dito, ni may maiaalis dito: at ginagawa ito ng Diyos, upang ang mga tao'y matakot sa harap niya. Ang nangyari na ay ngayon; at ang mangyayari ay naganap na; at hinihingi ng Diyos ang nakaraan. Ecclesiastes 1:9, 10; 3:14, 15.